

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.846 van 7 maart 2000
in de zaak A. 85.625/VII-18.918.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VRIJENS,
kantoor houdende te GENT,
A. Van Lokerenstraat 16

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Turkse nationaliteit, op 22 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 7 januari 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoeker op 25 mei 1999 ter kennis gebracht;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 februari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat B. VRIJENS verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur P. DE BROCK, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1.

XXX, van Turkse nationaliteit, komt in België binnen op 15 november 1998 en verklaart zich voor de tweede maal op 27 november 1998 vluchteling.

1.2. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoeker gebruik van het Turks, met behulp van een tolk.

1.3. Op 7 januari 1999 wordt aan verzoeker de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, ter kennis gebracht.

1.4. Op 20 mei 1999 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 7 januari 1999 tot weigering van verblijf. Deze beslissing wordt aan verzoeker ter kennis gebracht op 25 mei 1999. Dit is de bestreden beslissing.

1.5. De motivering van deze beslissing luidt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 3 maart 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Turkse taal machtig is, en in aanwezigheid van zijn advocaat, Mr. DE CLIPPELE loco Mr. VRIJENS.

Betrokkene, die de Turkse nationaliteit bezit, beweert afkomstig te zijn van Piri Beyli nabij Yukari in de provincie Konya. Betrokkene zou zich op 9 augustus 1991 een eerste maal in België vluchteling hebben verklaard. Op 13 maart 1995 zou hem een beslissing van weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling zijn betekend. Tegen deze beslissing van het Commissariaat-generaal zou betrokkene geen verder beroep hebben aangetekend. Hij zou op vrijwillige basis naar Turkije zijn teruggekeerd. Bij aankomst in Piri Beyli (in de loop van 1995) zou betrokkene zijn bedreigd door activisten van Dev-Sol (Links-revolutionaire partij) omdat hij weigerde zich bij hen aan te sluiten. Betrokkene zou in de periode 1995-1998 meerdere doodsb bedreigingen (zowel verbaal als schriftelijk) hebben ontvangen. Het laatste dreigement zou dateren van 15 oktober 1998. Betrokkene zou toen hebben toegezegd met Dev-Sol samen te werken maar zou nog enkele dagen respijt hebben gekregen. De volgende ochtend zou hij het dorp zijn ontvlucht om op 1 november 1998 het land (via Istanbul) te verlaten. Op 27 november 1998 diende betrokkene in België een tweede asielaanvraag in.

Vooreerst dient opgemerkt dat betrokkenes vluchtrelaas over de gehele lijn vaag en onduidelijk is. Zo kon betrokkene zich niet meer de precieze datum of periode van zijn terugkeer naar Turkije herinneren. Terwijl hij dit op de Dienst Vreemdelingenzaken 'ergens in 1996' situeerde, beweerde hij op het Commissariaat-generaal 'ergens in 1995' naar zijn land te zijn teruggekeerd.

Wat zijn problemen met Dev-Sol betreffen, zijn betrokkenes verklaringen evenmin duidelijk. Betrokkene kon immers géén bijzonderheden verschaffen omtrent de beweerde moeilijkheden met Dev-Sol (o.a. kon hij niet toelichten hoe dikwijls hij dreigementen ontving, wanneer dit gebeurde en met welke frequentie,

van welke personen deze afkomstig waren, of er eventueel anderen in het dorp werden lastiggevallen, waarom hij precies hun doelwit was, enz.). In dezelfde context is het overigens opvallend dat betrokkene geen uitleg kon verschaffen omtrent de doelstellingen en de politieke lijn van Dev-Sol (o.a. kon hij niet toelichten of het hier om een links- of een rechtsgeoriënteerde partij gaat).

Ook met betrekking tot betrokkenes vluchtreis vanuit Turkije naar België is zijn relaas weinig gedetailleerd. Onder meer stelde hij vanuit Hongarije met autostop naar België te zijn gereisd. Toch kon hij zich niet meer herinneren hoe dikwijls en waar hij van (vracht)wagen diende te wisselen, wel traject hij volgde, welke landen en/of steden hij aandeed, hoe hij de grensovergangen zonder geldige documenten kon passeren, enz.

Bovengaan de lancunes in betrokkenes vluchtrelaas maken dat aan de door betrokkene beweerde terugkeer naar Turkije en de aangehaalde moeilijkheden met Dev-Sol maar weinig geloof kan worden gehecht.

Vervolgens moet vermeld dat, zelfs indien aan zijn relaas geloof zou kunnen worden gehecht, betrokkene zich steeds kon beroepen op de Turkse autoriteiten om hun bescherming in te roepen tegen de dreigementen van Dev-Sol (nl. een illegale partij). Wat dit aspect van zijn relaas betreft, zijn betrokkenes verklaringen tegenstrijdig. Het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat betrokkene nooit klacht neerlegde bij de Turkse politiediensten omdat zoiets toch niets zou uithalen. Evenwel op het Commissariaat-generaal beweerde hij verschillende keren bij de politie zowel als bij de militairen te zijn langsgevoest maar niet 'au sérieux' te zijn genomen. Deze tegenstrijdigheid stelt betrokkenes relaas andermaal in een bedrieglijk daglicht.

Tenslotte dient vastgesteld dat betrokkene uitdrukkelijk verklaarde om aan de dreigementen van Dev-Sol te ontsnappen probleemloos gedurende langere periodes in naburige dorpen en steden (Bursa, Izmir, Eskişehir, ...) te hebben geleefd en gewerkt.

In zoverre aan voorgaande verklaringen nog enig geloof kan worden gehecht, kan betrokkene zijn vrees voor Dev-Sol ontwijken door het interne vluchtalternatief aan te wenden en elders in Turkije zijn leven verder te zetten zonder vrees voor vervolging.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is en kennelijk ongegrond, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal

ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 7 januari 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker, in verband met de eerste voorwaarde, een enig middel ontwikkelt afgeleid uit de schending van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, van de artikelen 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli

1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de zorgvuldigheidsverplichting;

Overwegende dat verzoeker dit middel als volgt adstrueert :

"Dat vooreerst de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing naliet de actuele situatie in het land van oorsprong van verzoeker (Turkije) te beoordelen, waardoor artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; de artikelen 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de zorgvuldigheidsverplichting geschonden worden.

De definitie van de Conventie van Genève luidt als volgt : 'geldt als vluchteling : elke persoon die zich uit gegronde vrees voor vervolging om redenen van ras, godsdienst, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, buiten het land bevindt waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of uit hoofd(e) van bovenbedoelde vrees niet wil inroepen'.

Dat verzoeker afkomstig is van Turkije en in zijn land door de Dev-Sol (een uiterst linkse gewapende groepering) met de dood bedreigd werd, waardoor hij zijn land diende te ontvluchten.

Dat de Commissaris-generaal heel onzorgvuldig en lichtzinnig te werk ging wanneer hij in zijn beslissing stelt dat verzoeker naar zijn land mag worden teruggeleid zonder vrees voor vervolging.

Dat de Commissaris-generaal in zijn beslissing stelde dat verzoeker in zijn land de bescherming van de Turkse autoriteiten diende in te roepen en dat er in Turkije voor verzoeker een intern(wendig) vlucht-alternatief voorhanden is.

Dat verweerder naliet rekening te houden met de actuele en gevaarlijke situatie in Turkije.

Dat uit het rapport van het U.S. Department of State dd. 26.02.99 aangaande de mensenrechten in Turkije anno 1998 vooreerst blijkt dat de Dev-Sol-partij een gewapende groep is van uiterst linkse strekking die er niet voor terugdeinst om gewelddadig op te treden (cfr. stuk 2, p. 6.).

Dat gezien het wreedaardig karakter van deze groep ('they commit abusive, violent acts') verzoeker steeds door hen zal achtervolgd worden waardoor het uitgesloten is dat verzoeker zich probleemloos in een ander deel van Turkije zou kunnen vestigen.

Verder blijkt uit het voormelde rapport dat in Turkije de mensenrechten nog massaal met de voeten getreden worden door de Turkse autoriteiten. Willekeurige arrestaties en opsluitingen, buitengerechterlijke en politieke moorden, foltering van gevangenen, verdwijning,... zijn er schering en inslag. (cfr. stuk 2, p. 2-10).

Gezien de erbarmelijke toestand in Turkije op het vlak van de mensenrechten, en meer specifiek de Turkse politie die willekeurig optreedt en derhalve onbetrouwbaar is, kan derhalve niet zomaar door verweerder gesteld worden dat verzoeker de bescherming diende in te roepen van de Turkse politie. Dat immers verzoeker riskeerde wanneer hij zich bij de politie in zijn land aanbod, de aandacht te trekken en zelf het slachtoffer te worden van (...) het willekeurig en agressief optreden van de Turkse politie.

Dat derhalve niet uitgesloten is dat verzoeker wegens zijn politieke mening (weigering aan te sluiten met de Dev-Sol-partij) in zijn land vervolgd wordt zonder dat hij de bescherming kan inroepen van de Turkse autoriteiten.

Dat er in casu dient vastgesteld te worden dat essentiële elementen van de asielaanvraag niet afdoende onderzocht en redelijk beoordeeld werden. Dat de argumentatie van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de staatlozen niet van aard is om de toepassing van artikel 52 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen te rechtvaardigen.";

- 3.1.1. Overwegende dat de bestreden beslissing op het eerste gezicht steun vindt in de volgende motieven :
- het vluchtrelaas van verzoeker is over de gehele lijn vaag en onduidelijk. Verzoeker kan zich niet meer de precieze datum of periode van zijn terugkeer naar Turkije herinneren. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken situeert verzoeker zijn terugkeer ergens in 1996 en voor het Commissariaat-generaal beweert verzoeker dat hij ergens in 1995 naar zijn land is teruggekeerd;
 - verzoeker heeft het tijdens zijn verhoor over problemen met Dev-Sol, doch verzoekers verklaringen zijn op

dit punt evenmin duidelijk. Verzoeker kan immers geen bijzonderheden verschaffen omtrent zijn beweerde moeilijkheden met Dev-Sol. Verzoeker kan evenmin uitleg verschaffen over de doelstellingen en de politieke lijn van Dev-Sol;

- verzoekers verklaringen over zijn vluchtreis vanuit Turkije naar België zijn weinig gedetailleerd. Hij kan geen bijzonderheden verschaffen over bepaalde onderdelen van het traject. Deze lacunes in zijn vluchtrelaas hebben tot gevolg dat aan de beweerde terugkeer van verzoeker naar Turkije en de aangehaalde moeilijkheden met Dev-Sol weinig geloof kan worden gehecht;

- indien aan verzoekers relaas geloof zou kunnen worden gehecht, moet worden vastgesteld dat hij zich kon beroepen op de bescherming van de Turkse Autoriteiten (de Dev-Sol is namelijk een illegale partij). De verklaringen van verzoeker zijn op dit punt tegenstrijdig. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart hij dat hij nooit klacht heeft ingediend omdat dit toch niets zou uithalen. Voor het Commissariaat-generaal beweert hij daarentegen dat hij zowel bij de politie als bij de militairen was langsgeweest maar niet 'au sérieux' werd genomen. Deze tegenstrijdigheid wijst opnieuw op het bedrieglijk karakter van verzoekers verklaringen;

- tenslotte verklaart verzoeker voor het Commissariaat-generaal dat hij, om aan de dreigementen van Dev-Sol te ontsnappen probleemloos gedurende langere perioden in naburige dorpen en steden heeft gewerkt en geleefd. Bijgevolg moet hieruit worden afgeleid dat verzoeker aan zijn vrees voor Dev-Sol kan ontsnappen door zich elders in Turkije te vestigen;

3.1.2. Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft geoordeeld op basis van de voornoemde motieven dat de aanvraag van verzoeker bedrieglijk en kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er,

wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève; dat verzoeker niet heeft aangetoond dat de Minister van Binnenlandse Zaken zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren; dat er geen ernstige en aantoonbare gronden zijn die wijzen op een risico van schending van de Vluchtelingenconventie; dat bijgevolg de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken heeft bevestigd;

3.1.3. Overwegende dat verzoeker in het middel aanvoert dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen "heel onzorgvuldig en lichtzinnig" heeft geoordeeld omdat hij in de bestreden beslissing stelt dat verzoeker naar zijn land mag worden teruggeleid zonder vrees voor vervolging; dat ter ondersteuning van deze stelling verzoeker verwijst naar bijlage 2 van zijn verzoekschrift, met name het rapport "U.S. Departement of State, Turkey Country Report on Human Rights Practices for 1998, p. 1-10.";

Overwegende dat uit een samenlezing van het verhoorverslag van verzoekers verhoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken en de notities genomen tijdens zijn verhoor naar aanleiding van het dringend beroep, blijkt, dat de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bevestigende beslissing vermelde tegenstrijdigheden steun vinden in het administratief dossier; dat verzoeker deze tegenstrijdigheden niet betwist in het verzoekschrift; dat het voormelde rapport waar verzoeker naar verwijst geen afbreuk doet aan de voorafgaande vaststellingen; dat de gegevens die vermeld worden in het bovenvermelde rapport van algemene aard zijn; dat verzoeker deze gegevens niet betreft op zijn persoonlijke situatie; dat

hij in gebreke blijft concrete gegevens aan te brengen omtrent de persoonlijke problemen die hem zouden beletten naar zijn land van oorsprong terug te keren;

3.1.4. Overwegende dat de motieven van de bevestigende beslissing steun lijken te vinden in het administratief dossier; dat bijgevolg de bestreden beslissing lijkt te zijn genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen; dat de motivering de beslissing lijkt te kunnen dragen en bijgevolg afdoende en deugdelijk lijkt;

Overwegende dat uit de inhoud van de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker alle kansen heeft gekregen om zijn verhaal als kandidaat-vluchteling op exhaustieve wijze uiteen te zetten tijdens zijn verhoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat dit feit wordt bevestigd door de gedetailleerde en verzorgde notities die tijdens het verhoor werden genomen door de interviewer;

Overwegende dat, rekening houdend met de uitgebreide motivering waarop de bevestigende beslissing steunt, zij op zorgvuldige wijze lijkt te zijn genomen; dat tenslotte het oordeel van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet kennelijk onredelijk lijkt te zijn;

4. Overwegende dat het enig middel van verzoeker niet ernstig is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen, vermits niet is voldaan aan de eerste van de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

ENDFIELD

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven maart tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.